

Вірш про прикметник

Прикметник — це частина мови,
без неї нам не обійтись.

Ти вслухайсь в слово пречудове,
йому, як другові, всміхнись.

Земля — ласкава, люба, рідна,
а сонце — щире, золоте,
а небо — лагідне, погідне,
життя — прекрасне, молоде.

А очі в мами — добрі, ніжні,
а голос — чистий і дзвінкий,
а руки — теплі і надійні,
а погляд — сонячний, ясний.

Квітки у полі — білі, сині,
червоні, жовті, голубі.

Хмарки у небі бистрокрилі,
весняні, літні, зимові.

Усі ознаки називає
прикметник як частина мови.

І жодної не обминають
слова ці, справді пречудові.

(Л. Лужецька)